

K. B., E. J. J. P. R. O.

DE TUMULTIBUS
AMERICANIS
DE QUE EORUM
JOVATIBUS IOTIGA
CONCITATORIBUS
ET ASSICAJA
MEDITATIO SENILIS.

... que l'U. ait été établie à l'origine par l'empereur de Chine, et que l'empereur de Chine ait été établi par l'U. ...

OXONII.

E TYPOGRAPHY CLARENDONIANS

Apud J. FLEETWELL, and D. PRINCE,
B. WHITE, Londini.

M DCC LXVI.

DE TUMULIBUS

СИЛАЦИЯМ

МУДРЕНДАС

АГОІ ЕПІТАФІОІ.

О Р, 3

CLASSICAL AUTHORITIES

For performing due Honours to Military Men;

And for relieving the Distresses of Sailors and Soldiers,
acting in the Service of their Country; collected, for
the Use of Younger Students, from *Thucydides*, *Plato*,
Lysias, *Xenophon*, and *Cicero*.
in the Original Greek, and Latin; with Reflections in
English, and large English Notes.

Collected during the Rebellion in 1745, and since re-
published, with Additions.

LECTORI.

LECTORI.

OXONIENSIS Academia, die Oct. 26;
Literas solennes ad D^m Regem mittendas decrevit, narrantes, Quid sentirent de Tumultibus Americanis deque eorum Fautoribus; quo sint spectandi Modo, quo Sensu, et quo Ore. Ingens projecto et Lubricus Cogitandi pariter ac Dicendi locus! Tres tantum Dissenserunt; et unicā Reclamatione contenti obmutuerunt.

Eam Sententiam Oratori uni atque alteri visum est in publico Conventu Westmonasteriensis exagitare acriter, et, ne quid gravius dicam, pro-
caciter.

Responso itaque videbatur adhibenda, et quidem ab aliquo Oxoniensi. Quæri potest, Cur non citius? Rationes sunt in promptu, sed explicatu minùs necessariae.

Obtrectatores nostri aliquoties edixerunt, et exemplo suo s^epe s^epiùs comprobârunt se ex animo edixisse, “ Omnes omnino Cives suo Jure agere, “ quoties sententias suas proferunt de Senatoriis “ (ne dicam Regiis) quibusvis Factis aut Dic-“ tis.” Hanc Libertatem itaque, cum Venis, Seni facile concedent; ei præsertim Civi, cui competit decantatum illud Jus Suffragii, et quidem in Decem Senatoribus Constituendis.

In

LECTORI.

In Senatu Oxoniensi perorantibus eam formulam præscripsit Legislator Academicus, ut temerariæ loquentium voces Latinitatis fræno aliquatenus coercerentur. Hâc itaque lingua Meditationem suam persecutus est Senex noster: neque enim Plebem alloquitur, sed Doctos, et Ingenuos.

politicis diligenterius inimicis. Governmentum
politicum nullum. Tumultus possit in Clericatum
et in ORINATIUS M. V. R. Armig. in
Clericis et Clericis Clericis et Clericis Clericis
E. B. S. T. P. R. Q. Beggar
muhacifor

S. in causa acutissima res publica
augusti etiamq. ut. solitudo

MIR.A scribis; Sententiam Oxoniensem
suum de Tumultu Americano, pro-
latam die Octob. 26. 1775, displi-
cuisse Viris quibusdam Primariis.---Scriben-
dum fuit, ni fallor, iis qui se Primos in rebus
Politici administrandis esse volunt, nec sunt?

Ego contra cum risu Miror, et Indignor.
Indignor sane hominum inverecundiam, qui
dum sibi met privilegium arrogant quilibet
contumeliarum in quolibet evomendi, aliis
omnibus adimendam censem libertatem sen-
tentias suas proferendi de rebus ad Summam
Reipublicæ conservandam pertinentibus.

Rideo pariter et laudo vafritem hominum
astutorum. Indoluerunt nimis speciosam
Patriotismi pellem Clericali manu et calamo
a se detractam; ideoque cautionem interpo-
nunt egregiam, ne quis in posterum five Aca-
demicus five Clericus audeat se quæstionibus

politiciis discutiendis immiscere. Commento non dissimili Thrasones hodierni Clericum quemvis sibi laceſſendum ultro desumunt, et maledicunt populariter; in eo securitatis suæ pèſſigum habentes, a nullo Clerico arma eſſe gestanda, a nullo vere Christiano malis eſſe resistendum.

Eo autem in cardine versantur res nostræ civiles, ut præſens tempus (quidni enim Demosthenicum illud adhibeam?) μανον εχε Φαρμακον αριει, et submonet, ut unusquisque bonus palam proferat, Quid de Republicâ ſentiat.

Si quidem Quaſtio publica agitaretur de Ambitu, de expilatione Aſſarii, de Repetundis, de Peculatu, &c. qualia multa in liberis Civitatibus ſepe dominari ſolent Crimina, ſi- lendum Nobis arbitrarer, neque selectorum Judicium, ſcrutinia, nostris vel Literis ſolen- nibus, vel Petitionibus, vel Remonstrationibus, conturbanda cenſuſſem. At vero de iis, quæ ſumma rerum, quæ Regis, Senatus, Popu- lique Britannie Majestatem propius attin- gunt, neminem ſine crime aut ſilentem, aut otiosum eſſe judico.

Age vero Obtrectatorum calumnias ad truti- nam revocemus. Contendunt itaque omnem de Civilis Officii rationibus diſceptationem ab Academicorum uſu et institutis eſſe alie- nam:

nam: si mo condimeliti loco addunt, minime decere eos, qui Eleemosynardm ripe aluntur, in Magnorum viorum dissidiis et concertationibus iudicia sua proferre, et Interponere.

Non equidem admiror hominem natalibus et institutione ab Anglicanis moribus alienum hæc tam temere effutuisse; mitor tamen Caſidicum quenvis, si forte quis adſiterit, non subiunguisse. *Tenuræ* quæ dicitur *Puræ* Et bræque *Eleemosynæ* singularem præstantiam excellentiamque a Legibus nostris attulit. Nec vero hæc Legis Anglicanae Declaratio est absurdæ et a ratione diffonia; quippe cum Officiis ad eam pertinentia naturali maxime attingant humanam, et ad eas artes excœlendas vocent, in quibus vita civilis orhatus et cultus maxime continentur. Bellicæ quidem laudes habent in se belluinae quiddam feritatis, quas in excelsa pontis non sine Horrore quodam admirarunt. Illa altera Soccagii, ad terræ cultum pertinens, multiplici utilitatis nomine commendata, nobilitate prorsus destituitur. Est ea tamen uniformi quodam tenore declarata Legis Anglicanae Vox; Omnes omni modo Tenuras a Regallis Municipientia fonte derivari, atque adeo debita gratitudinis obsequio onerari: Regem tandem Civilis Ferientis committere vinculum, et Patris Patrem suspicere

DE TUMULTIBUS

suspicere docet et revereri. Eadem hæc formula Colonias tenet; quarum Politica existentia ex Chartis Regalibus unice derivatur, quarumque adeo actiones ad fundamentales Leges Imperii Britannici sunt attemperandæ.

Nos itaque Fundatorum nostrorum Municientiam eum in finem destinatam credimus ut, nostræ curæ et tutelæ concreti, Bonæ Literæ, Sacra Fides, Probique Mores cultu vigeant et efflorescant sempiterno. Juventutem ita instituimus, ut Superiore in loco Dignitatis constitutos revereantur; ut servent Leges; ut æquo et pari cum civibus jure vivant; ut in Republicâ ea velint quæ tranquilla et honesta sunt, nec abjecti nec se efferentes; ut in nullius verba jurandum sibi existiment nisi Legum; nullius Factionis insignia sequantur, uni æqui Virtuti atque ejus Amicis. Auspice Dei Evangelio, in patriis Legibus Jurium Civilium definitionem et Obsequii modum quærimus.

Sit illa itaque Laus exterarum Academiarum, ut Juventutem Britannicam Patria Instituta, Patrios Mores et Jura, negligere et immutare assuefaciant, si non et aliquando doceant; Nostrates in eo ponunt operam suam; ex eo sumunt superbiam, quod nemo ingenuus et rite informatus ex ipsarum gremiis discesserit.

AMERICANIS.

rit, quin credat neminem Legibus esse Sapientiorem, neminem ab ipsarum auctoritate emancipationem quærere, quin in eo deserat locum virtutis, et perdere et amittere videatur Jurium Civilium beneficia.

Hunc in finem suppetias suas subministrant Philosophia et Theologia, ut Justum ab In honesto, Verum a Falso, Libertatem a Licentiâ dignoscere valeat ingenua Juventus. Neque parùm interesse censemus ad salutem Reipublicæ, Deum habere propitium, et quotidianis Bonorum precibus exoratum. In subsidium vocamus ancillatrices, quotquot in Græcis Romanisque scriptoribus inveniri possint, Prudentiæ politicæ suppetias.

Ne vero in Veteribus ita toti immoremur, ut recentiora, et quæ ad Nostra Tempora propiore conjunctionis necessitudine pertinent negligamus, providit Munificentia Georgii I. Ne quis porro Academicus, dum cæterarum historias exequitur, in suâ Republicâ ita sit hospes ut nesciat Juris Anglicani descriptiōnem, quid Regi, quid Patriæ, quid Concivibus debeatur Officii, instituit Vinerius, perfecit Blackstonius.

Vident itaque exteri et inviti laudant Institutionem Anglicanam, qualem exoptet Filio suo impertiri Pater quivis pius et cordatus.

Obtrec-

DE TUMULTIBUS

Obtrectatoris nostri Institutio id spectat, ut
formetur Monachus, non **Civis**; non qualem
Ieipsum laudari velit

Μόνων τε Φύτρον επεινα προτίμητα τε εργάσια.

Et profecto credibile est eum non ex animi
sui sententia, sed siccè et dolose, ut boni De-
fensores solent, ut causæ suæ serviret et pla-
ceret Suis, hæc contumelias loco protulisse.

Nostris Institutis instructos et ornatos, im-
stipe Seminarii hujus Eleemosynarii aliquan-
diu adjutos, nos Oxonienses gloriavimus olim
prodilisse Lockium, Talbottum, Cantabrigi-
enses, Newtonum, Walpolium: Et, absit
verbo invidia, etiamnum jactamus Mansfiel-
dum, sicut Cantabrigienses lubenter collauda-
bunt Cantiduum, iis armis instructos, eaque
excitatione habiles, quæ ad Rempublicam
stabilendam et ornandam comparantur.

*Quondam-Sociorum Oxon. catalogo affitumne-
randi sunt; Com. Harburgensis; Vice-Comites,
Sayitis, Stomontius; Barones; Cravenius,
Trevorius.*

Commemorare possem longum ordinem
eorum, qui Titulis et Nobilitate præcellentes
opportunitate Anglicanæ Institutionis perite
uti, licet non Eleemosynæ beneficiis devincti,
in rebus politicis dirigendis eminuerunt et
etiamnum eminunt. Cantabrigienses recen-
sebunt

AMERICANIS

sebunt Graftonensem, Rockinghamensem, Sandvicensem, Hardwicensem, Weymouthensem, Townshendium, &c. &c. Nos Oxonienses recensemus,

Duces, Somersetensem, Beaufortensem, Leedensem, Queensburiensem, Portlandensem, Northumbriensem, Montagueum.

Comites, Huntingdonensem, Suffolciensem, Peterburgensem, Winchelseaensem, Shaftesburiensem, Coventriensem, Poulettum, Oxfordensem, Straffordensem, Dartmouthensem, Aylesfordensem, Granvilleensem, Macclesfieldensem, Warwicensem, Gowerium, Egremontensem, Guilfordensem, Ilcestriensem, Talbotum, Northingtonensem, Radnorensem, Bathurstum, Coragiensem, Darnleum, Kinoulensem, Shelburnensem, Abercornensem, &c.

Vice-Comites, Wentworthium, Dudleyum.

Barones, Abergavennium, Willoughbeium de Broke, Leighum, Mashamium, Romnium, Godolphinum, Chedworthium, Sandfium, Bruceum, Archerium, Lyttletonum, Grosvenorium, Scarsdalium, Northium, &c.

Addideram Tempelium, nisi illum ex alio
matri gremio præpropere evocassent Ridentis
Fortunæ illecebræ ad terras alio sole calentes,

et
Ipsius

et alienis Institutis subactas. Addideram in-
super, quem præpropere etiam abripuit ejus-
dem Dominæ subirascens malignitas, ut
civilia instituta militaribus aliquandiu per-
mutaret, Periclem illum Anglicanum ; cuius
intonantis Vocem et fulgura obstupuit Se-
natus Britannicus ; admiratione percutia fuit
Europa ; Gallia Hispaniaque devictæ cesse-
runt ; America in Germania fuit subjugata---
ita tamen, ut tutior insurgeret, et major Angliae
ruinis. Addideram, inquam, *Periclem*, nisi
forte vir iste Magnus refugeret, memor noctis
illius, quâ Oxonii commorans, (aliquandiu
post extinctam illam Factionem,) inter som-
niandum videbat Jacobitismi spectra hinc inde
volitantia, et incedere videbatur in plateis Ja-
cobitismo constratis.

Perplures alios et Genere, et Opibus, et
Institutis præcellentes Viros contuetur Utra-
que Mater Academia, quos et Sapere docuit
Alma et Fari ; quosque adeo sclegit Britannia,
dimisitque ad Prolis fuæ salutem et commoda
procurandas in Senatu---Nomina eorum vigil-
latim persequi non est necesse.

Sinite, Viri Spectabiles, ut exoret Vos Se-
nax, vestrorum Studiorum, dum in Academiâ
Oxon. versabamini, Testis, et, in plerisque,
Laudator,

Seu

silicos teles, cupido, alio, amato, nulli.
 Sep calidus sanguis, seu regni dira cupidus,
 Indomitâ cervioe feros in devia traxit,
 Indignos certe fraternum rumpere fatus,
 Sat furiis odiisque datum. ——
 Ah ne intestinis animos assuescite bellis,
 Neu patriæ validas in viscera vertite vires.

Ad Tumultus Americanos concitandos et
 sovendos credibile est Praesidum priorum, et
 Negotiatorum Americanorum Peccata, five
 illa fuerint Ignorantia, five Negligentia, five
 Avaritia, five forsan Perfidia, plurimum valu-
 isse. Certo insuper constat permultos in ipsa
 Angliâ, eosque quibus suæ pariter Dignitatis ac
 Fortunarum, imo etiam Salutis conservanda
 rationes alia meliora et ad pacem spectantia
 debuissent suadere, malignis Partium studiis
 et Invidiæ nimis multa litasse.

Flectere cum nequirent Superos, Acheron-
 ta movere non desierunt, ut turbis ciendis ea
 sibi commoda aspercerentur, quæ lenioribus
 et bonis artibus attingere se posse desperabant.
 Ex hoc fonte labem pestiferam in patriam
 populisque nostram fluxisse non difficultem
 habet explicationem, et inde opes animosque
 conjuratoribus Americanis accessisse.

Age enim, fata fortunasque, imo et consilia eorum, qui Libertatis publicæ tuendæ personam sibi imposuerunt, ex veteribus scriptoribus aliquantisper eruamus. Inde certe bene moratis Civitatibus deducenda sunt principia Jurisprudentiæ, quæ ad Summam Imperii moderandam et conservandam pertineant. In Veteres historias, tanquam in speculum, intuentes, intendimus animos ad illam optimam cognitionis practicæ magistram, Experienciam, posthabitum vanis hominum Ingeniosorum figmentis et deliramentis: dumque videmus quanto discordiarum tumultu Reges, Patricii, Plebeiique sibi invicem collidantur, desumimus multa Præsenti sæculo quæ sient usui.

Factionis cujuslibet Antesignani, nullo prorsus discrimine, id agere solent, ut ex aliorum incommodis sua sibi comparent commoda. Plerique tamen funesto prorsus documento serò tandem condiscunt se, in quantum a Justitiæ et Virtutis tramite desciverint, eatenus a propria pariter ac communis felicitatis assequendæ scopo aberravisse. Hoc Livius, hoc Polybius, hoc Sallustius a Romanæ Reipublicæ primordiis usque ad ipsius Libertatis publicæ luctuosum interitum sub Julii Cæsaris Dictaturâ.

turā, prodocent, et exemplo multiplici comprobatum exhibent.

In Polybio itaque jam nunc cernimus Americano Senatui præsidentes *Spendium et Matbonem*, ex humilibus initiis ad summa Gonfiliorum moderamina evocatos, viamque per mille fraudes sibi munientes. Recognoscimus falsos rumores vanosque timores inter Plebeculam disseminatos, Tabellariorumque supposititiorum advocationem, ut fides mendaciis malevolis adhibeatur, veritati tenebras objiciantur.

Videmus insuper quām expressā imagine Redintegrator Livianæ Scriptionis luculentus compellet bonos quosdam viros, qui rerum Britanicarum tutelam, si Dīs placet, suscepisse se simulārunt.

“ Hoc plerumque ingenio homines agunt,
“ ut Patriæ studium in ore, privatum in animo magis habeant: igitur quamdiu quidem honores et divitias incolumi civitate, conquirere tuerique possunt, amorem illius ardentissime præferunt: Ubi periculum est, ne ad Alios ob magnam virtutem et eximia merita hæc concedant, longe malunt deesse qui publicæ rei profint, quām esse qui obfint suæ. Donec autem alios æquiparare posse se putant, occultius atque remissius “ invi-

“ invident : quum vero longissime relicti,
“ comparatione propinquâ le premi sentiant,
“ opesque et magistratus, quos ipsi fitiebant,
“ pecces alios esse ; quod virtute desperârunt,
“ per calumniam et criminationes Meliorum
“ consequi student. Ita sit, ut optimo cui-
“ que plures inimici sint, pluresque infidiae
“ firmantur.”

Longum effet recensere seditiones et seces-
siones ortas ex vafrorum hominum affiditatem,
publicâ. Salutis patrocinitum præ se ferentium.
En ! Ap. Herdonium, Ap. Claudium, M.
Manlium, C. Ter. Varronem, &c. Coronidis
leco addatur Catilina ! Haec illis Instituta, Ha-
Aites, circumire Plebem ; benigne alloqui ;
paullatim permalcendo, tractandoque mansue-
facere ; concilia habere ; in circulos se inferre ;
sermones tempore aptos serere, quasi Ipsi feliciter
Civium curam agant, miserrimique enjusque
causam susceperint, Ipsi soli nati aptique ad
sananda domestica mala, ad grave jugum ser-
vitutis a Civibus demendum : mire sagaces
in exquirendis et commonstrandis effugiis per-
qua Legis septi cancellis elabi possint, qui an-
tollendâ Legum reverentiâ, Magistratum
auctoritate conculcandâ occupantur : eorum
errata, si qua forte humanitûs acciderint, acri-

ter culpare; obtrectatorum rumores captare et spargere: Magistratus porrò velut justo persequi bello; utpote qui Libertatis opprimenda, imò trucidandæ Plebis, confilia ini-erint. Quid mirum, si Hi homines Præturas, Tribuniciamque potestatem gerant in ore suo? Quid mirum, si Populus his artibus commo-tus et consternatus odii virus mente conceptum, omni protervitate in summos viros evomat? si rebus novandis studeat, existimetque summisse et reverenter se gerere id demum esse Servum? Si porro Illi, quibus domi inopia, foris æs alienum, quibus mala res, spes asperior, in vi et armis et rapinâ remedia egestatis suæ quærant? E Livio, Polybio, Sallustio et Cicerone petan-tur ea, quæ ad Ortus, Incrementa, et Exitus Conjurationum Civilium pertinent.

Semina confimilium turbarum in Angliâ passim conjici et radices agere dolemus. Deus omen avertat, ne Clarendoniani sæculi fata et sortes a nobis sint renovandæ; in quo Omnes omnium Ordinum, suis quique commodis in-tenti, eo usque Ambitioni, Avaritiae, Iracundiae, et Simultatibus propriis explendis velifican-tur, ut quid Patriæ, quid Sibi, quid Posteris deberent, obliuiscerentur!

Imo ipsi Americani, quæ eorum stulta est pervicacia, sua omnia in discrimen ultimum ad-

adduxisse videntur! Britannicum Imperium, lenissime administratum, detrectantes, Dominationi Paucorum se subjecerunt; et ad militarium Ductorum nutum omnia, sua ipsorum Capita, Fortunas, et Libertatem, tantopere jactitatem, ab iis dirigendas et conculcandas submiserunt. Hostes suos, id est honeste, et decore et grata sentientes de Britannico Patrocinio, omnimodis fædissimarum contumeliarum probris lacefferunt, injuriis vexarunt. Quidni, si qua fides Historicis aliarum gentium monumentis, vaticinemur eos in semet ipsos gladios suos mox conversuros? immo et, Britannicæ tutelæ custode remoto, Servitorum, indignissime habitorum ab his egregiis libertatis humanæ statoribus, pariter ac Indorum conterminorum rapinis et cædibus consternendos? En qui inferias Braddockiano Exercitui, immiserabiliter a Vobis deserto, serius aut citius, retulerint!

En Vobis aurei istius Sæculi redditum, cum nullius Dominationi subjecti viverent mortales! cum jus vitæ et necis ad Multitudinem, in quâ primitus resedisse jactatis, transferatur! cum nihil aut in Bellorum Sumptus, aut in domesticos Reipublicæ usus suppeditetur, nulla demum Reverentia, aut Honor, aut Obsequium tribuatur Gubernatoribus in imperio positis

positis, nisi ad arbitrium Domini istius Supremi, Potestatis humanæ fontis atque auctoris, imperiti *Populi* --- aut, qui ipsius libidinibus assentiuntur, callidorum et vafrorum Nebulonum.

Miserabili porrò experientiâ edocti condiscetis Imperium Imperio quantum præstat, Legitimum Militari, Hispanico Gallicove, vel etiam Batavo-Britannicum? In Washingtono aut Leighio, quidni auguremur exoritum esse Vindicem Britanicæ injuriæ ---- Cromwellium alterum, pervicaciæ nationalis flagellum, ea omnia ludibrii contumeliæque verbera Philadelphiensi Senatulo intorturum, quibus Ille olim oppressit extinxitque Pseudo-Senatum Westmonasteriensem?

Merito certe vestro plecterni, et serò tandem exoptabitis intactum illud Imperii Britannici Palladium, in quo conservando unicæ contineri discetis Salutis propriæ tuendæ rationem.

Videmus interim horum Hominum Arrogantiam. Parùm habentes auctoritatem Britannici Imperii in Americâ subruisse, huc se transtulerunt, et gladiatoriâ quâdam audaciâ et superbiâ in Privilegia Soli Britannici, tanquam in prædam sibi debitam involant, tumultibus

tibus civilibus Nostra omnia miscere satagentes.

Queruntur de Vectigalibus, quorum beneficia ad ipsos solos pertinebant, aut in Bellorum sumptus, aut in domesticos Reipublicæ usus, aut in ipsarum Provinciarum decus et tutamen, suppeditandis aut rependendis pecuniis; quæ tamen non solverunt.

Ære alieno obruti Creditores suos Britannicos omni injuriarum fraude ludificant et irrident.

Quæ Hispanis, quæ Gallis, quæ Batavis debentur, ultiro dissolvunt: quod Britonibus, id manibus suis consecrant, ut pignus eorum in se Patientiæ. Astuti viderunt Negotiatorum nostrorum calamitatem a Re Publicâ sejunctam esse non posse: vafrè itaque non minus quam perfidè, hoc modo, implicuerunt fidem et rationem Pecuniarum quæ in foro Britannico versantur cum pecuniis Americanis, ut, his ruentibus, illæ eodem motu labefactatæ concidant.

Compita et plateas Londinenses, quæ Londoniæ degener est patientia, Americanissimo etenim constraverunt, ut, ejectis rem Mercatoriam reverâ facientibus, sibimet ipsis et suarum partium fautoribus ad munia civilia, quasi ad peculium, viam aperuerunt. In Senatum Britanicum etiam veniunt, Sermo-

num

num et Consiliorum jam facti Participes ; imo Duces eorum se non constitui indignantur : querelas interim dispergunt nullam sibi concedi Representationem, quæ Jura Americanorum civium protegat et vindicet.

Intucamini tamen Bristolenses --- et, quod caput mali est, Londinenses. --- Hoccine memorabile est, aut credibile, Ingenuis, et memoratis Civibus tanta recordia injecta ut siet, ut Privilegia sua extraneis et peregrinis arripienda et alio transferenda, tam patienter concedant ?

Ut jugulent homines, surgunt de nocte Latrones.

Ut teipsum serves non expurgisceris ?

Populi indoles, a callidis hominibus si petrite tractetur, ad fascinationem quam mire comparatur ! Inter cantandum de Vocabulo Libertatis, Rem ipsam saepe perdidit !

Quid interim Nostrates, qui digladiantur de publicis muniis sibi met vindicandis ? Quidlibet in quosvis, in aliquo dignitatis loco politos, contumeliarum effundunt : Plebem, omnimodâ fassitate sermonum inflammant, tum demum Libertatem, imo et Opes et Tempestates fructiferas constituras esse, Namque Imperii Britannici tuto occupaturam

esse portum, si, quo jure, quâ injuriâ, Clavus
Nauclero extorqueatur, sibi tradatur.

Regi, quo nulla unquam ætas vidit aut mi-
tiorem, aut æqui bonique magis studiosum,
omnia amoris et obsequii indicia verbo tenūs
exhibuerunt. Experti demum non precibus
suis exoratum, non minis perterritum, ut in
partes suas cedat, id agunt, ut, sublato Rege
Senatuque, omnibusque Legum repagulis so-
lutis, tum demum constet Libertas, stabili-
posita in basi---in furoribus scilicet concitatæ
Multitudinis.

Cives Americanos imperii Britannici habe-
nas e manibus eorum, quibus ipsum Vivendi
apparatum, Opes Artesque et ipsam Libertati-
tem debent, extorquere patienter ferunt; imò
laudent, opitulantur, et gloriantur.

Leniter et amice agendum esse cum Con-
civibus, queruli et modestâ quâdam pietatis
misericordiâ, nec sine opprobrio, vociferantur.

Magistratibus, eo ipso quod hâc ipsâ Le-
nitate Americani vires sumpserint, et idonea
Bello aptârint, et cum ludibrio rejiciant om-
nia, quæ de pace honestâ cum Matre redinte-
grandâ proponuntur hæc omnia in contume-
liam objiciunt.

Alienigenas quidem ita paratos esse, et
loqui, et quidlibet in quosyis, si tutò et im-
pune

pune liceat, facinus aggredi, non miror; ita enim his hominibus Fortibus omne Solum, ex quo commodi aliquod unde unde possit extricari, Patria est.

Non tamen sine indignatione quâdam demiror hanc omnium Jurium Britanicorum communicationem cum Americanis temere continuari; qui id consilii sibi esse monstrârunt, Nobis ut noceant, sibimet ex nostris incommodis sua ut commoda comparent, et ut nostris ruinis insultent.--Imò abeant; descendant Navem; habeant istam sibi quam clamitationibus vendicârunt Libertatem, et Diffidiorum rabiem;---tandem, sicut liberi Equi, excussis a cervice habenis, Arabum Indorumque ritu, præcipites in avito Solo spatientur; Naturam sequantur; suis se invicem plagis cädant, et invicem cädantur!

Fuit hæc sapientia quondam, a Romanæ Jurisprudentiæ fontibus derivata, ut quotiescunque publica Salus in discrimen esset adducta, a Supremo Magistratu cautum foret, "ne quid detrimenti caperet Respublica." At boni nostri Oratores id strenue contendunt, ut Legis, seu potius Leguleiorum, formulæ Legis vim eludere, et facinora sua tueri, liceat iis, qui in eo apertè laborandum sibi instituerunt, ut Legumlatoribus abrogetur auctoritas:

toritas: Iis, proh pudor! Civium jura sibi arrogare conceditur, qui perfide a Republicâ defecerunt; quique se abruperunt a cætero populo, involant in hanc patriam remque publicam quasi prædam jure ad se pertinentem.

Meminimus Rebellionem ortam, A. D. 1745; funesta quidem fuit illa et bonis omnibus detestanda. Modestia tamen, seu potius Timiditatis, velo obvoluta aliquantiu incepsit. Multi nihil de eâ credere; Fidem hominum Gratosorum in dubium vocari, indignari; coniurationemque nascentem non credendo corroborare. Mox tamen, increbrescente civilis turbinis procellâ, tumentibus undis Factio, horribiliter ridens, caput extulit, et jussit fautores causæ fædissimæ *Insurgentium*, non Perduellium, nomine insigniri. Imò *Libertatis Templum* constitutum vidimus a quibusdam Declamitoribus; in dictariis et contumeliis fundamenta ejus conjecerunt, et ex hoc fonte stabilitatis ejus præsidia decorisque ornamenta conquirebant.

Eandem, quæ nunc passim venditatur, Cantilenam, ad nauseam usque decantatam, audivimus, Bonorum concivium, Christianorum, sanguini parcendum.

Similiter
etiam

Similiter hodiernæ Factionis Duces clamant Americanos solos sapere; eos esse Pios, Industrios, Modestos; eos solos vero Protestantismo studere; solos veræ Libertatis jura et nosse, quæ eorum est Sapientia; solos, quæ eorum est Fortitudo, eam sibi vindicare; solos eâ dignos esse, qui fruantur.

Regalium Consiliorum Administris, sive ad Belli, sive ad Pacis partes agendas se compara-raverint, statim occurunt invidi, malevoli, obtrectantes; Profit, obsit, nihil vident, nisi quod lubet; imò, Puerorum more, quod nuper petierunt spernunt, repetunt quod nuper omiserunt.

Falklandiam non vindicatam dolere se simulârunt; imò Populum ad justæ vindictæ pœnas a Proditoribus sumendas concitabant; Concessam non minus doluerunt; negligendam jam censem; nec operæ aut pecuniæ pretium esse agnoscunt ut conservetur.

Suprematum Angliæ in Americanos verbis asseruerunt iimet ipsi, qui re perdiderunt. Mutatis temporibus, alia atque alia præcepta Politica indies commutata dididerunt; res maxime inter se repugnantes dicendi facultate conjungentes.

Succinit Americanorum Vox. Siquis enumeret beneficia Americanis collata, quippe quibus

quibus salus constitit Britonum Sanguine, et
Divitiis stabilita, Leges Britannicas neutiquam
ad se valere gloriantur. Ingratosne dixerimus ?
imò, in eo dicunt se Britonas imitari, qui,
sibimet ipsis ut prodeffsent, Colonias eduxerunt;
Colonos eductos aluerunt; Artes docuerunt;
et ad Æmulationis facultatem vires
subministrarunt. In eo itaque, quod magno
spiritu, vires jam experti suas, aperto Marte,
præsidia Regalia impugnaverint, non tam
Gratitudinis jura violasse, quām semet ipsos
Emancipasse sunt dicendi.--Sicariis vox digna !
quibus id solertiæ est, ut atrocitatem crimi-
num lenitatem verborum mitigent ! qui Jura ne-
gant sibi nata, nihilque non armis sibi arro-
ganda censem !

---Et Vos, *Saltzburgenses, Palatini, Moravii*--
et cætera Germanorum farrago---quibus extor-
ribus, egenis, oppressis, hospitium indulxit
Anglia, et in sedibus tutis Americanis, bea-
tos ad tempus, locavit--- Siccine rependitis
beneficia a Patronis vestris sæpius collata ?

Hunccine in finem Anglia quotannis e Fis-
co contulit Peçuniarum suppetias, imò et san-
guinem subditorum suorum sæpe sæpius pro-
fudit, ut ab Inimicis, Indis pariter ac His-
panis Gallisque, vobis constaret securitas Pro-
vinciarum,--- ut Merces vestræ in Angliâ fie-
rent

rent vendibiles? --- (quæ multò minori preti
constarent ab Europæis emptæ) Hunccine in
finem Pecuniæ annuatim e loculis Privatorum,
paupertatis simulatæ prætextu, corrogatæ, ad
Vos transmittebantur, ut bonæ Literæ, Artes,
et, Probitatis parens, Religio, apud Vos flo-
rent?

Memorabili exemplo A. D. 1762. Legatio
est emissa e duabus Civitatibus Americanis
pauperculis, Philadelphiensi et Nov. Eborac-
ensi, quæ pecunias per Angliam colligeret ad
subleyandam earum inopiam, in re Literariâ
promovendâ. Duo Legati, comiter excepti ab
Archiepiscopis, Episcopis, utrâque Academiâ,
Clero, Aliisque, dicuntur, ex Munificentia Re-
gis et Civium Anglicanorum, ultrâ sex mille
Aureorum concessisse. *Philadelphiensis* Ille,
Theologus, domum reversus, nuper testatus
est Gratitudinem suam erga Anglos, Concione
editâ, quæ satis per se loquitur: Alter, *Nov.*
Eboracensis, Medicus, a Rege honore Eques-
tri auctus, satius duxit non domum reverti;
sed, quæ ejus benevolentia, in Angliâ artem
suam exercet.

Ad Americanos Boreales, a Societate ad Propagandam Religionem, &c. institutâ, emissæ sunt A. D. 1774. in pecuniis Sterling. ultra 4400 l.

... "Merces Aetate in Anglia" Insti-

Instituatur calculus nummorum annuatim eō missorum, a fundatione hujus Societatis A. D. 1701. et conficiatur Summa.

Computus inēatur porrō, ex calculis *Tuckerianis*, quōd Pecuniæ solutæ fuerunt annuatim, ex dono Parliamenti, ad Regiones Americanas excolendas, ornandas et tutandas; in expensas et subſidium Militum Britanicorum Americanæ tutelæ, contra Gallos, Hispanos et Indos, inſervientium;---ad sumptus Americanos tam in re Civili, quām Militari levandos;---quæque porrō quotidie affignatae fuerunt e Fifco, nomine præmiorum, ad reddendas Americanorum merces vendibiles in Angliā; statim patebit, ex Anglicanā munificentiā non exiguos exiluisse fontes Americanarum Divitiarum.

Neque tacendum est de Detrimento, quod diu cepit Republica Anglicana; de Lucro, quod redundavit Americanis Borealibus, ex diuturnā tolerantia Plagi Americani, tam respectu Hominum nostrorum quām Artium illatarum Americæ, quod diu invaluit, nemine prohibente, nullo fere exemplo bene constitutarum Civitatum: eo scilicet prætextu, quod parūm referre videatur, quo Loco quivis Vivat aut Artem suam exerceat. "Omnes nimirūm

et nimirum Americani sunt Angli, Omnes Ingenui, Industrii, Modesti, &c. erga

“Tros Tyrius fuat, nullo discrimine habetor !”

“Regem unum agnoscentes una Legge tenentor !”

Honesta sane Oratio ! nisi res ipsa refragaretur. Britones regerunt ;

En ! Consulta Patrum ! Leges, En ! Jura que Vobis !

Quid statis ? --- Renuunt. --- Atqui licet esse Beatis

Aequato sub Jure. ---

En Fides et Gratitudo Americana ! qualis olim Panica ! Posteris politicæ Prudentiæ Documentum ingens !

Jamdiu in his periculis Conjurationis Americanae insidiisque versati sumus ; sed, nescio quo pacto, Multi ea, quæ imminebant, non videbant ; Multi ea, quæ videbant, diffimulabant. Imò per annos complures in Americâ Boreali Libido hominum nocentissimorum longe lateque dominata est contra amicos nominis Britannici, ita ut illis vix loqui liceret, aut deplorandæ calamitatis habere potestatem : Nullus modus crudelitatis in suppliciis, aut superbiae in contumelias ; quibus vix aliquid simile unquam molita est Hispania aut Gallia.

At vero quæ ab Hispanis, aut Gallis, aut

Butavis vindiſſe pulcherrimum fuisset, ab Americanis perpetrata negligere eest: fuisset turpissimum.

Satis itaque superque Temperantiae, Mansuetudini, et Humanitati a Rege clementissimo eſt tributum: invitus hoc bellum fuſcep-
pit; ita necessarium, ut eſſet gerendum pro
Gloria a Majoribus traditā, pro Salute Populi
ſui, et pro Securitate Posteriorum; neque ta-
men ita magnum, ut eventum ejus pertimes-
ceret: Non enim defuturam videbat maxi-
mam Populi Britannici Voluntatem ad Sum-
mam Imperii rētinendam, et communes For-
tunas conservandas.

Fingamus consilia Regis, ita fuſſe inſtitu-
ta, ut parvi haberet magnam Imperii Gloriam
a majoribus relictam; si fœdis Americanorum
conditionibus conſentiret; si fasces fuos sub-
mitteret minaci Populiarium virorum impo-
tunitati; et ſatiare decrevifſet eos lacerae Ma-
jestatis Britannicæ ſpoliis: Quantas Trag-
dias excitatas vidillemus! Eadem certe, his
bonis viris auctoribus, Ludibrii et Contumie-
lia malignitas in Populum profluuiſſet, quā
Jacobus, ille Pacificus, olim impetitus eſt,
(et quidem indigne fatis) eo quod Cognacio-
nis propriæ necessitudines Civium auorum
ſanguini et pecunia poſthabuerint: et jura
iſp. Palatini

Palatini Britannie impensis neutquam vindicanda esse statuisset.

Imprimis tamen illud agendum decrevit solum, ut Cives de Republicâ bens sentientes, quotquot essent inter Americanos, dissidentes rebus suis confirmarentur, afflicti erigerentur, perditique recrearentur; et ut iis opportunitas porrigeretur semet a facinorosorum turbâ sejungandi. Boni interim nostri. Oratores, Patriam in ore habentes, vehementi contatione id agere, ut dolosa spes alteratur, Rebellantibus pertinacia confirmaretur, et ut eis, quæ per lenitatem concessæ erant, inducias, ad comparationem bellii consentirentur. Inde nova cavillandi ansa: En Bellum, inique et crudeliter suscepimus; subtile administratum! ad Hostes irritandos insipiente ostentatus, quod ad eos subjugandos animose debuisset geri!

Atque hic utinam Bellona, praesertim Terrestris illa, constitisset! Misera enim prosecutæ Belli operationes, et miseranda! Imo optimum forsitan esset Tuckeri ~~re~~ non Vota Consiliumque jamdudum valuisse, de Americanis projiciendis ad sua fata, suas sortes patiendas. Dix est quod largi iste vir animi, nimhâ exponitnâ edocitus, sondidus multorem Negotiorum, instituta capte contemplatus, (qui

(qui, dummodo Lucrum sibi metuunt, unde unde possint extricare, non cuiquam Amico parcent nedum Patriæ) timuit Americanos, et ferentes, vel potius simulantes se ferre, Dona. Eò nimis pertinere videbat bellicos An- glorum apparatus, ad fines Americæ, quæ dicuntur, Anglicanæ proferendos, institutos, ut cum securitate Provinciarum proterea earum pravitas contrà Benefactores suos intumesceret. Horrebat insuper falsam Gloriam Im- perii mole laborantis suā. Damnabat stoutam immanitatem, quæ rei Mercatoriaz commoda vii Armorum et violentiā in melius posse pro- vehi speraverit. Statuebat nimis eam esse vim Commercii, cum finem a Deo constitutum, non ut Hic vel Ille astutus Veterator alienis malis, vel rapinis pinguesceret, sed ut, iustâ Inceptorum Mercede propositâ, Industriæ exercendæ Ingeniique acuendi honesta accenderetur æmulatio, ita, ut, ex amicâ singulorum conspiratione per regiones diffitissimas, universa Omnibus constaret felicitatis materies. Digna homine Christiano senten- tia, nec indigna homine verè Politico, non in una sede morari Belli furores et Commercii prosperi Beneficia! Fortunate Senex Iurquo Nemo interwalla Negotiorum honestiore dis- punxit. Otio, cuius mitis Sapientia id: in- stituit,

stituit, ut, quod tempus tibi contigerit a curis
et Studiis Theologicis vacivum, illud, non Vo-
luptatibus, non privatis Utilitatibus, atque
adeo officiosis Salutationibus obteundis, sed
communibus Concivium devoveris commo-
dis; Politicorum hominum Irrisiones, atque
Americanorum contra frendentium Odia, juxta
ac malarum Artium illecebras, oculo animo+
que irretorto despiciens; Mentis probæ con-
scientia et Bonorum plausu semper fructurus;
Jam vero Belli iacta est alea ad Americani
enim in apertum odium ferociamque jam
erumpere, et impune passim grassari: Quid
mirum: itaque, si clusa Regis optimi Patient-
ia alia omnia tentanda esse decreverit, ut se-
veritatis Militaris terroribus eos coerceret,
quos alicere nequibat lenior Rationis suade-
la. Neque enim non Misericors statim hab-
bitur, qui, cunctis prius tentatis, ad vulnem
animedicabilia Gladium attulerit.
Neutquam, sanè Academicorum est nimis
anxiè disquirere, aut dictitare quibus potissi-
mum rationibus, præsertim Bellicis, i prece
Auctoritatis Britannicae injuria sit vindicanda.
Hæ partes ab Hannibale aliquo, non a deli-
rantè quovis Phormione, sunt dijudicandæ.
Sunt tamen nonnulla, quæ in hoc argumento
versantem seculunt vi plane ineluctabili, a
com-

communis Sensus fonte derivata. Lenia com-
filia si adhibeantur; si Jus Imperiumque, vel
genibus minor, vel divisum cum Americanis,
acceperit Britannia, videbimur fortasse ad
breve quoddam tempus cura et metu esse
relevati. Periculum autem redibit et in-
clusum erit penitus in venis atque visceri-
bus Reipublicæ.

In hoc anticipite rei communis periclitati-
one nequitam invidenda videtur fortuna
eorum quibus Summa ejus administrandas
commissariae. Laudanda eorum Virtus. Fi-
desque, qui munia sibi commissa, sive Mi-
litaria sive Civilia, non detrectarunt; qui at-
qui scientium, quantam Invidis molem ul-
ato in semet ipsos devocaverint; scientium,
quanti Infectionum impetus ex eventibus
terrum insustis sibi sunt sustinendi. Ob-
rectatores enim egregiam sibi laudem re-
ferunt, mutabilis Fortune conversionibus
invigilantes et insidiantes. Si forte ex Hy-
emis severitate, Tempestatum Ventorumque
adversitate, Milites re infectione reducuntur; si
vel absorpti Maris tempestuosi gurgite, vel
errore Regionum insidiis trucidati, non vic-
ti, perierint; Si Commeatus intercludatur,
vixque sit, quod sufficiat iis ad Famam et
Frugis tolerandam, omnia hæc luctuosa latus
animis

abimis accipiunt, imo et principibus viris
Consilientibus vertunt vitio. O detestandam
Hominum peryicaciam, quibus omne dis-
plicet Factum, quod Ipsorum Factio non
fecerit! imo Crudelitatem, Parricidii cri-
mine inquinatam, qui de Patria laborantis
diuinis lætantur et irrident!

sup^{er} Improba res. O Civis, Improba res est
Calumniator, Semper et nade cunque in-
videndi et obrectandi causas queritans:—
Neque enim cladem, si ea illi facit ani-
mos, ob quam gemere Iustum exsecran-
tium conveniebat, ullâ te, quæ in nostrum
potestate fuit, accidisse Republicæ in-
venietis. Ea scilicet a me postulas,
neque crubescis postulare, ut unus Ego
sim hostibus superior, idque Verbis. Cu-
jus enim ego tci alterius habui potesta-
tem? neque enim Vitæ singulorum, neque
Fortunæ pugnantium, neque miliaris
Imperii, cuius a me rationem postulas:
addeo et domens. Sed quæ Consiliorio
prestanta sunt, eorum a me quamvis ra-
tionem exige. Non recuso. Quæ igitur
evidunt? Prospicio in tua rerum, et presen-
tium, et predicentis aliis. Hæc a me facta
sunt. Atque etiam, quæ singulis in ne-
gotiis incident, tardicates, tergiversatio-
nes, similes

nes, ignorationes, contentiones, quae ci-
vilia urbibus insunt omnibus et necessaria
errata, ea in paucissimā contrahere, con-
traque, ad concordiam et amicitiam, et
officii faciendi alacritatem cohortari:
Etiam hæc a me omnia facta sunt, neque
ullus mortalium unquam reperiet me ullā
in re officio meo defuisse. --- Ego neque
in exercitus Imperium habui, neque Dux
fui: quare, quæ ibi facta sunt, ad me
nihil attinent. --- Calumniatorum autem
iniquitas et invidentia, cum multis ex re-
bus perspici potest, tum verò ex iis quæ
de Fortunā differere solent. Ego verò in
universum, quisquis Homo cum sit, Ho-
mini Fortunam objicit, eum prorsus a-
mentem esse duco. Si enim is, qui op-
time secum agi putat, et prosperrimā se
uti fortunā, ignorat, talisne mansura sit
usque ad vesperum, qui de jā dicere con-
venit, aut eam aliis exprobrare? --- Ego
evidem Fortunam Reipublicæ nostræ bo-
nam esse judico; --- sed Fortunam morta-
lium omnium his temporibus esse gravem
et acerbam. --- Quis enim, in his omnibus
quaquaversum regionibus, non multa ma-
la hæc tempestate est expertus? Quid
autem honestissima quæque suscepimus, --

" id

“ id Ego bonæ Republicæ nostræ Fortunæ
 “ tribuo : quod autem in paucis inceptis
 “ impeginus, et non quæ voluimus, omnia
 “ consecuti sumus, cæterorum hominum For-
 “ tunæ ratam quandam partem Nobis con-
 “ venientem, Civitati tributam esse censco.”
 &c. &c.

Hæc et plura consimilia Demosthenes, contra sui temporis Obtrectatores. ---- Quidni itaque *Northius* noster hâc imagine itidem compellat hodiernos ? Unum addiderim, effatum illud Lysandri ad *Cyrum* (*Xenoph.* *Oscorop.*) Δικαιως μοι δονεις, ω Νοεθιε, ευδαιμονεις αγαδροι γαρ ον ανη, ευδαιμονεις *. Jure mibi beatus esse videris, nam simul et vir egregius et fortunatus es ;--- Fortunâ prosperâ ita es usus, ut non Virtutis locum deserueris, nec Voluptatibus delinitus, nec Minis perterritus, nec Superbiâ ferociens.

Dolenda certe, si non et Miseranda, Regis Clementissimi conditio ; cui necesse est, ut in his rerum asperitatibus ingenti curarum æstu fluctuet, Misericordiam inter et Indignationem, Spemque inter et Anxieta-

* Hæc Cicero minus accurate, nec satis expressè ad mentem loquentis ita reddit ; (*de Senect.*) Rechte vero te, o *Cyre*, beatum ferunt ; quoniam *Virtuti tuae Fortuna conjuncta* *Memoria* forsan usus, non libro.

tem, dubius. Felix tamen Ille, cui remedium semper adest, Puritas Animi, compositi ad Aequitatem et Mensuetudinem, in omnibus Imperii sui mandatis, pie magis se Deo esse minorem, Illum Judicem respiciens, sive remuneratorem Integritatis, sive ultorem Malitiæ!

Quod ad Academicos attinet; utile, nec prius absimile, proposuit Nobis Monitum Obtructator Noster, quanquam vim ejus Ridiculâ quâdam et prætervâ Joci temeritate studuerit elevaro. “Eja, Academici, quod
“ Vestri est Negotii agite; ad Rem sacram fa-
“ ciendam, ad Preses, vos componite.” — Iuxto,
Academici Suum Negotium agunt, tñtri no-
va quævis Commentaria, sive in Theologia, sive
in Philosophia, sive deum in se Politica, ad
examen revocant, et Vñitorum biominum
fallacias detegunt: Beneficia intensa Pictatis
humilis et sincera ulro agnoscunt; ut pote
quæ late patere intelligunt, et per magni inter-
esse ad Salutem tam Regis quam Populi. Et
profecto sic se res habuit;

Pridie Iulii dicti, quo Sententia Oxoniensis
prolata fuit (nimirum die Inaugurationi
Geo. III. commemorandæ destinate). Detum
rite et solenniter comprecazi fuitus, “ ut
“ Regi nostro Subditorum suorum Fides
“ in-

“ intemerata Amor, et Obsequium servetur,
“ ut suo Unusquisque in loco, et ordine, of-
“ ficio suo satisfaciat; ut Perduellum ma-
“ chinationes dissolvantur, pervicacia franga-
“ tur, mitescat rabies; ut Hominibus in
“ quovis Dignitatis fastigio constitutis debita
“ tribuatur Reverentia; ut Legibus exse-
“ quendis constet Auctoritas; ut a Magistris
“ tibus adhibeatur Vigor et Diligentia; ut
“ in omnibus Bonis Consensio; in Senatu
“ Sapientia; in Militibus Virtus vigeat;
“ ut demum, quippe his fulturis sustenta-
“ tum, Imperium Britannicum floreat, cum
“ nigerrâ auctum felicitate, sub auspiciis
“ Justitiae et Pietatis.” --- Jam vero, quid
aliud actum est in illâ *Sententiâ* Oxoniensi,
nisi ut solenni Scripto testatum faceremus,
Nos ea omnia sincerè, et ex animo fuisse
comprecatos? --- Illam itaque *Sententiam*
Iubens suffragio suo comprobandam censuit
Convocatio frequentissima.

Ego profectò is sum, qui, nullius Factionis
particeps aut assecla, certaminibus rerum po-
liticarum me nunquam immisus, nisi ubi
de sumimâ rerum agebatur, durante Rebellio-
ne 1745. Et quidem in eo temporis dis-
crimine, ad reliquias istius factionis extin-
guendas

guendas, orationes et consilia omnium bonorum auxiliaque subebantur evocanda; ne ad contumaciam ingenuæ Juventutis pestifera mali usus labes latius serperet. Neque me puduerit, aut piguerit Animi mei sensa de hoc præsenti negotio gravissimo protulisse, aut diluisse malevolorum hominum Opprobria; --- qui jam, per annos plusquam quadraginta quinque, Juventuti Docendæ et Moderandæ ita invigilaverim, ut ne uno quidem Termino aut a Loco abfuetim, aut Officio meo, pro Facultatis meæ modulo, arguar defuisse. Suasoribus usus sum, erga Academiam, grati animi Observantiâ; erga Patriam, Amore; erga Regem Optimum, Fide et Reverentiâ.

Sed mantum de Tabulâ. ---

--- Hic Calamum Litesque repono.

Dabam in Aede Christi Oxon. Kal. Jan.

MDCCCLXXVI.

2 JY 59

